

Publicerad 2018-05-31 20:37 av sympati

Mr. Allvar!

Där sitter du som en jävla granskningskommitté.

Och tror att du gör succé.

Det är pinsamt, tråkigt och slentrian.

Genomsyrar ditt blod, din kropp, dina organ.

Dina tankar, beteenden, din människosyn.

Dina blickar, ordval och avskyn.

Du var minsann ingen glädjespridare.

Jag bestämde mig tillslut för att gå vidare.

Ett beslut du inte stod bakom.

Processen var lång, sen fick jag bråttom.

Jag orkade inte mer.

För mig var du inte längre en potentiell kavaljer.

Jag hade aldrig kunnat stanna kvar.

För du var Mr. Allvar.

Mina färger försvann efter ett och ett halvt år.

Och det var nog mest bara för att du var så svår.

Du tog ingenting med en klackspark.

Du gjorde mig grå och trist istället för färgstark.

Du upplevde ingenting utan observerade allt.

Sen hanterade du alla situationer iskallt.

Utan känslor för andra runtomkring.

Med tvära påhopp och en ful kontring.

Var du elefanten i varje rum.

Det är ett faktum.

Ett fotoalbum som jag klippte och klistrade innan ettårsdagen.

Då när jag inte var nerdragen.

Av din avsky, sätt och ditt beteende.

Då, när jag hade tunnelseende.

Sådär som det blev när det bara var vi två.

Som fick mig att stanna istället för att gå.

Det går inte att leva endast i ett hem - i en bubbla.

Utan att börja snubbla.

På dig, på mig och på varann'.

Ett tag så trodde jag att du var min man.

Dina rätta sidor visade sig sen.

I ögonen.

De talade ett tydligt språk.
När du körde dina maktstråk.
Så genomskinligt, utstuderat och fult var ditt spel.
Men du vände allt till din egen nackdel.
Nu kommer jag aldrig vilja ha någonting med dig att göra.
Det var så skönt att tydliggöra.
Att jag vill bli lämnad ifred och inte ha ytterligare kontakt.
Nu får det vara bra med mitt förakt.
Jag klarar mig på egna fotvalv.
Nu räcker det med dina jävla jordskalv.

Gränsdragning, tydlighet och avslut.
Jag behöver inget allvarhetsinstitut.
Som förklarar för mig vad som gäller.
Eller som kör mig runtrunt i rondeller.
Jag är stolt för att jag inte agerat i affekt.
Att jag bad dig visa mig respekt.
Nu får du ingenting.
Trots att du pratade om en jävla ring.
Men det var försent redan där efter min kusins fest.
Jag höll mig över vattenytan med hjälp av flytväst.

Mr. Allvar, nu är det såhär.
Jag är inte kär.
Inte i dig.
Du får aldrig mig.
Jag blickar nämligen framåt i denna stund.
Och du är inte längre välkommen till Johannelund.
Du får mig aldrig att sluta andas, ge upp eller gå ur zon.
Mr. Allvar, seriöst nu - jag är en alldeles för stark person!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sympati med Poeter.se id #34260 innehar upphovsrätten